

Τ.Ε.Ι ΚΡΗΤΗΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

**ΘΕΜΑ: Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

ΦΟΙΤΗΤΗΣ: ΞΥΛΟΥΡΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Α.Μ:3451

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΜΑΚΡΥΓΙΩΡΓΑΚΗΣ ΜΑΡΙΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

2016

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Το φορολογικό σύστημα της Ελλάδας στην σημερινή εποχή περιλαμβάνει πολλούς φόρους. Στην παρούσα εργασία ασχοληθήκαμε με την φορολογία των Ξενοδοχειακών Επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Στον ξενοδοχειακό κλάδο το φορολογικό σύστημα περιλαμβάνει έμμεση και άμεση φορολόγηση. Οι πηγές που χρησιμοποιήσαμε αφορούν την βιβλιογραφία και τις σχετικές ιστοσελίδες, που σχετίζονται με το θέμα μας τις οποίες αντλήσαμε από το λογιστικό γραφείο από το οποίο πληροφορηθήκαμε. Αναλύοντας λοιπόν την φορολογία των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στην Ελλάδα καταλήξαμε στο ότι η φορολογική επιβάρυνση επηρεάζει σημαντικά το κόστος των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και ότι η έλλειψη σταθερότητας του φορολογικού συστήματος και η μη αποκατάσταση της άνιση φορολογικής μεταχείρισης του τουριστικού προϊόντος δημιουργεί αρνητικές επιπτώσεις στον τουρισμό της χώρας μας.

ABSTRACT

The taxation system in Greece nowadays includes many taxes. In this work we dealt with the taxation of Hotel Industry in Greece. In the hotel sector taxation system includes direct and indirect taxation. The sources used concerning literature and web sites, related to our theme which drew from the accounting office from any learned. So analyzing the taxation of hotel businesses in Greece ended in the tax burden significantly affects the cost of the hotel business and the lack of stability of the tax system and not restore the unequal tax treatment of the tourism product creates a negative impact on tourism of our country.

Περιεχόμενα

.....	1
Τ.Ε.Ι ΚΡΗΤΗΣ	1
ΠΕΡΙΛΗΨΗ.....	2
ABSTRACT.....	2
Περιεχόμενα	3
ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ	5
1.1 ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ.....	5
1.2 ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ	6
1.3 ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ	6
1.4 ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Ο ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	8
2.1 ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ	8
2.2 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ.....	9
2.3 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ.....	10
2.4 ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ	11
2.5 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ.....	13
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	14
3.1 Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ	14
3.2 ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ Φ.Π.Α ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑΣΗ	15
3.3 Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)	18
3.3.1 ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΦΟΡΟΥ	19
3.4 ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΕΡΔΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ	21

3.4.1 ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΚΕΡΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ	22
3.4.2 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΚΕΡΔΩΝ-ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ	22
3.5 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ.....	23
3.5.1 ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ.....	24
3.5.2 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ	24
3.5.3 ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ	25
3.5.4 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΛΗ Δ.Σ. ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ	25
3.5.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΤΑΙΡΟΙ ΕΠΕ, ΟΕ & ΕΕ	26
3.6 ΤΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ.....	27
3.6.1 ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΥ - ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ.....	27
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ.....	28
4.1 ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ.....	28
4.1.1 Δημοτικός Φόρος	28
4.1.2 Τέλος Χρήσης Αιγιαλού	30
4.1.3 Τέλος επί των Ακαθάριστων Εσόδων Κέντρων Διασκέδασης, Εστιατορίων, κλπ..	29
4.1.4 Δυνητικά Τέλη	29
4.1.5 Τέλη Καθαριότητας και Κοινόχρηστου Φωτισμού Πόλεως.....	31
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	30
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.....	32

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Στην παρακάτω εργασία σκοπός μας είναι να σας παρουσιάσουμε όσο πιο απλά μπορούμε την φορολογία εισοδήματος στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις στην Ελλάδα σε περίοδο οικονομικής κρίσης την οποία διανύει η χώρα μας. Η εργασία μας χωρίζεται σε τέσσερα κεφάλαια: Στο πρώτο κεφάλαιο γίνεται μια γενική αναφορά στο αντικείμενο της φορολογίας, στον σκοπό στην διάκριση και στην επιβολή των φόρων. Στο δεύτερο κεφάλαιο αναφερόμαστε στον ξενοδοχειακό κλάδο, στις διακρίσεις των ξενοδοχείων, στην προσφορά του ξενοδοχειακού δυναμικού και στους τουριστικούς φόρους. Στο τρίτο κεφάλαιο πλέον αναλύεται η φορολογία εισοδήματος των Ξενοδοχειακών Επιχειρήσεων βάση του υλικού μας μέσα από το οποίο συλλέξαμε πληροφορίες και εργαστήκαμε, και τέλος στο τέταρτο κεφάλαιο αναφερόμαστε στους έμμεσους φόρους που επιβάλλονται στα ξενοδοχεία, καταλήγοντας στα τελικά συμπεράσματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ

1.1 Εννοιολογικό Πλαίσιο

Η φορολογία έχει ως αντικειμενικό σκοπό την χρηματοδότηση των κρατικών δαπανών και την λειτουργία ενός οργανωμένου συνόλου μέσω των υποχρεωτικών εισφορών (φόροι) των φυσικών και νομικών προσώπων.

Ο σχεδιασμός της φορολογίας στοχεύει στην συγκέντρωση κρατικών εσόδων σύμφωνα με την εφαρμοζόμενη δημοσιονομική πολιτική. Ακόμα πρέπει να επιδιώκει και να εξυπηρετεί ειδικότερους στόχους, ανάλογα με τις εκάστοτε συνθήκες της κάθε χώρας.

Το τουριστικό προϊόν είναι από την φύση του ένα σύνθετο προϊόν στην παραγωγή και, οι ανθρώπινοι πόροι, τα μέσα επικοινωνίας και μεταφορών, τα ξενοδοχεία και κάθε είδους καταλύματα, τα εστιατόρια, οι εγκαταστάσεις αναψυχής και αθλοπαιδιών, τα ταξιδιωτικά γραφεία, τα γραφεία πληροφόρησης του κοινού, τα γραφεία ενοικιάσεως αυτοκινήτων, οι

ξεναγοί, οι διερμηνείς, τα κρουαζιερόπλοια, οι εταιρείες ενοικίασης σκαφών, κ.ά. Από τα παραπάνω γίνεται φανερό ότι ο τουρισμός εξαρτάται και από την αποτελεσματικότητά ενός αριθμού άλλων τομέων, οι οποίοι του προσφέρουν εισροές – κλειδιά για την παραγωγική διαδικασία.(Φορτσάκης, Τσουρουφλής, Πέρρου, Πανταζόπουλος 2012).

1.2 ΕΠΙΒΟΛΗ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Η επιβολή των φόρων εξυπηρετεί δημοσιονομικούς, κοινωνικούς και οικονομικούς σκοπούς. Με την επιβολή των φόρων ο δημόσιος τομέας αποβλέπει στην εξοικονόμηση των πόρων που του είναι απαραίτητοι για την εξυπηρέτηση των αναγκών των πολιτών, όπως η Δημόσια Υγεία, Δημόσια Ασφάλεια, η Παιδεία κλπ.

Επίσης με τη επιβολή των φόρων εξυπηρετείται και η κοινωνική σκοπιμότητα των φόρων, η οποία συμβάλει στην κατανομή του πλούτου των οικονομικών και κοινωνικών ανισοτήτων μεταξύ των πολιτών. (Σταματόπουλος - Καραβοκύρης 2014)

1.3 ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Η θεωρητική έννοια των φόρων ως παροχή προς εκπλήρωση δημοσίων σκοπών διαχωρίζεται σε τρεις μορφές:

- Ταμειυτικός δηλαδή αποσκοπεί στη εξασφάλιση εσόδων, που μαζί με τις λοιπές πηγές εσόδων του κράτους, αυτό θα είναι ικανό να καλύψει τις δημόσιες δαπάνες.
- Οικονομικός σύμφωνα με τους οποίους το κράτος, ιδιαίτερα σε περιόδους οικονομικών κρίσεων, μπορεί να οδηγηθεί για παράδειγμα σε μείωση των φόρων κάποιων προϊόντων με σκοπό την συγκράτηση του πληθωρισμού.
- Κοινωνικός οι οποίοι σύμφωνα με την πολιτική της εκάστοτε κυβέρνησης η φορολογία εκπληρώνουν κοινωνικούς σκοπούς, όπως την καταπολέμηση της κοινωνικής ανισότητας με την ανακατανομή του εισοδήματος στις διάφορες κοινωνικές τάξεις. (Σταματόπουλος, Καραβοκύρης 2014).

1.4 ΟΙ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΦΟΡΩΝ

Οι φόροι διακρίνονται ανάλογα με το αντικείμενο φορολογίας, το συντελεστή του φόρου, την φορολογική βάση και τον τρόπο υπολογισμού.

A. Διάκριση ανάλογα με το αντικείμενο φορολογίας

- Φόροι κεφαλαίου π.χ Φόρος ακίνητης περιουσίας, ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων, φόρος κληρονομιών, δωρεών, γονικών παροχών.
- Φόροι κατανάλωσης π.χ. Γενικοί φόροι (ΦΠΑ, δασμοί, τέλη χαρτοσήμου).Ειδικοί φόροι (αλκοολούχα ποτά, προϊόντα καπνού κ.τ.λ.)
- Έμμεσοι φόροι που είναι οι φόροι που επιβάλλονται από το κράτος και αποτελούν ενδείξεις μόνο της φοροδοτικής ικανότητας του φορολογούμενου με την πρόθεση να επιβαρύνουν τα πρόσωπα, με τα οποία συναλλάσσεται ο κατά νόμο υπόχρεος για την πληρωμή του φόρου στο Δημόσιο
- Άμεσοι φόροι που είναι οι φόροι που επιβάλλονται από την φορολογούσα αρχή και προσδιορίζουν άμεσα την φοροδοτική ικανότητα του φορολογούμενου, δηλαδή την οικονομική του δυνατότητα να πληρώνει τους φόρους στο κράτος και Με την πρόθεση να επιβαρύνουν του πρόσωπο που είναι κατά νόμο υπόχρεο για την πληρωμή του φόρου.

B. Ανάλογα με τον συντελεστή του φόρου

- Αναλογικοί φόροι: σταθερός συντελεστής. Π.χ.: Φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων Αναλογικά τέλη χαρτοσήμου
- Προοδευτικοί φόροι: μεταβολή του συντελεστή ανάλογα με τη φορολογητέα ύλη. Π.χ.: Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων Φόρος κληρονομιάς
- Πάγιοι φόροι: σταθερή χρηματική αξία. Π.χ.: Πάγια τέλη χαρτοσήμου (έχουν καταργηθεί)

Γ. Ανάλογα με την φορολογική βάση

- Πραγματικοί φόροι: δεν λαμβάνεται υπόψη η προσωπική κατάσταση του φορολογουμένου. Π.χ.: ΦΠΑ Ειδικοί φόροι κατανάλωσης Φόρος μεταβίβασης ακινήτων
- Προσωπικοί φόροι: λαμβάνεται υπόψη η προσωπική κατάσταση του φορολογουμένου. Π.χ.: Φόρος εισοδήματος Φόρος κληρονομίας

Δ. Ανάλογα με τον τρόπο υπολογισμού

- Ειδικοί φόροι: η φορολογική βάση υπολογίζεται ποσοτικά. Π.χ.: Ειδικός φόρος πετρελαιοειδών (λίτρα) Ειδικός φόρος αλκοόλης (βαθμοί Plato) Ειδικοί φόροι επί των οιοπνευματωδών (βαθμοί Plato/hl). (Φορτσάκης, Τσουρουφλής, Πέρρου, Πανταζόπουλος, 2012).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2: Ο ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΣ ΚΛΑΔΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

2.1 ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ

Ο Ξενοδοχειακός κλάδος αποτελεί βασικό παράγοντα της τουριστικής ανάπτυξης. Το 88% των ελληνικών ξενοδοχείων έχουν λιγότερα από 100 δωμάτια ενώ απασχολούν έως 60 υπαλλήλους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση καθορίζει ως μικρές η μεσαίες επιχειρήσεις αυτές που απασχολούν λιγότερο από 250 υπάλληλους. Βάση του κριτηρίου αυτού η πλειοψηφία των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων ανήκει σε αυτήν την κατηγορία. Ο ξενοδοχειακός κλάδος παίζει σημαντικό ρόλο στην μείωση της ανεργίας καθώς απασχολούν ένα τεράστιο αριθμό εργαζομένων. Η εργασία όμως στα ξενοδοχεία έχει το μειονέκτημα της εποχικότητας καθώς κλείνουν την χειμερινή περίοδο.

Οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις θεωρούνται ως αναπόσπαστο τμήμα της «τουριστικής βιομηχανίας» καθότι υποστηρίζει ένα ολόκληρο κύκλωμα, το οποίο εκτός από τα πάσης

φύσης καταλύματα, περιλαμβάνει ταξιδιωτικά γραφεία, γραφεία ενοικίασης αυτοκινήτων, επιχειρήσεις μεταφοράς ατόμων, επισιτιστικές μονάδες, μονάδες αναψυχής κλπ. (Ινστιτούτο Τουριστικών Ερευνών και Προβλέψεων www.greekhotels.gr)

2.2 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΚΑΤΑΛΥΜΑΤΑ

Τουριστικά καταλύματα είναι οι τουριστικές επιχειρήσεις που παρέχουν διαμονή και άλλες συναφείς υπηρεσίες στους τουρίστες. Διακρίνονται σε δυο κατηγορίες:

1) Κύρια Ξενοδοχειακά καταλύματα:

α) Ξενοδοχεία τα οποία διαθέτουν εγκαταστάσεις διαμονής/διανυκτέρευσης σε δωμάτια η διαμερίσματα.

β) Οργανωμένες τουριστικές κατασκηνώσεις (camping) όπου είναι υπαίθρια αλλά παρέχεται η υπηρεσία διαμονής, εστίασης και αναψυχής τουριστών που διαθέτουν σκηνές, τροχόσπιτα η συρόμενα οχήματα διαμορφωμένα σε κοιτώνες.

γ) Ξενώνες φιλοξενίας τα οποία ευρίσκονται εντός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και οικισμών τα οποία λειτουργούν με ειδική άδεια από το Υπουργείο Τουρισμού.

δ) Σύνθετα τουριστικά καταλύματα τα οποία είναι ξενοδοχειακά καταλύματα με επιπλωμένες κατοικίες, με εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής όπως είναι τα συνεδριακά κέντρα, κέντρα θαλασσοθεραπείας, τουριστικοί λιμένες, χιονοδρομικά κέντρα, κέντρα προπονητικού αθλητικού τουρισμού κ.α.

ε) Ξενοδοχεία συνιδιοκτησίας τα οποία είναι τριών αστέρων εντός εγκεκριμένων σχεδίων πόλεων και εντός ορίων οικισμών κάτω των 2000 κατοίκων, επί των οποίων, με την μορφή δωματίων ή διαμερισμάτων επιτρέπεται σύσταση οριζοντίων και καθέτων ιδιοκτησιών και η σύσταση ή μεταβίβαση ενοχικών και εμπραγμάτων δικαιωμάτων σε τρίτους.

2) Μη κύρια Ξενοδοχειακά καταλύματα:

α) Τουριστικές επιπλωμένες επαύλεις – βίλες οι οποίες είναι μονοκατοικίες με επιφάνεια τουλάχιστον 80 τμ με ανεξάρτητη εξωτερική προσπέλαση και παρουσιάζουν αυτοτέλεια οικόπεδου.

β) Τουριστικές επιπλωμένες κατοικίες οι οποίες είναι μεμονωμένες η σε συγκρότημα μονοκατοικίες επιφάνειας τουλάχιστον 40 τμ με αυτοτέλεια λειτουργίας.

γ) Ενοικιαζόμενα επιπλωμένα δωμάτια τα οποία διαθέτουν εγκαταστάσεις διαμονής/διανυκτέρευσης.

2.3 ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

Οι ξενοδοχειακές μονάδες διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες ανάλογα με το επίπεδο του συνδυασμού αγαθών – υπηρεσιών που προσφέρουν, τον τύπο ιδιοκτησίας (ελληνικών ή ξένων συμφερόντων, αλυσίδα, όμιλος κλπ.) ή και τη γεωγραφική περιοχή στην οποία λειτουργούν.

Ανάλογα με την περιοχή και τη δραστηριότητά τους, τα ξενοδοχεία διακρίνονται σε αστικά, τα οποία είναι εγκατεστημένα στα αστικά κέντρα και λειτουργούν σε δωδεκάμηνη βάση και στα εποχιακής λειτουργίας ξενοδοχεία διακοπών (resorts), τα οποία είναι γεωγραφικά διάσπαρτα στην ευρύτερη περιφέρεια και στην πλειοψηφία τους βρίσκονται σε παραθαλάσσιες και κυρίως νησιωτικές περιοχές. Τα τελευταία κυρίως χρόνια, αύξηση παρουσιάζει ο πληθυσμός των ξενοδοχειακών μονάδων που λειτουργούν με το σύστημα «all inclusive», δηλαδή του «πακέτου διακοπών» στην τιμή του οποίου περιλαμβάνονται όλες οι υπηρεσίες (διαμονή, εστίαση, αναψυχή) εντός του ξενοδοχειακού συγκροτήματος. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι συχνά δημιουργείται δυσарέσκεια στις τοπικές κοινωνίες των περιοχών όπου λειτουργούν all inclusive ξενοδοχεία, καθώς ο τουρίστας «κλείνεται» μέσα σε αυτά και δεν πραγματοποιεί δαπάνες εκτός ξενοδοχείου.

Διαφορετικά χαρακτηριστικά, τόσο όσον αφορά τη δομή λειτουργίας τους όσο και την οικονομική τους απόδοση, παρατηρούνται στις ξενοδοχειακές μονάδες που είναι εγκατεστημένες σε περιοχές όπου ο τουρισμός αποτελεί το μείζον τμήμα της τοπικής οικονομικής βάσης και οι οποίες χαρακτηρίζονται ως «κορεσμένες» και ως περιοχές «Ελέγχου Τουριστικής Ανάπτυξης». Είναι χαρακτηριστικό ότι το ήμισυ του ξενοδοχειακού δυναμικού της χώρας βρίσκεται συγκεντρωμένο στις προαναφερόμενες περιοχές.

Η διαθέσιμη ξενοδοχειακή υποδομή υποδηλώνει, ως ένα βαθμό, το μέγεθος της τουριστικής ανάπτυξης μιας περιοχής, γεγονός που μαρτυρεί ότι ο ξενοδοχειακός κλάδος αποτελεί το σημαντικότερο τμήμα της τουριστικής βιομηχανίας. Είναι βέβαιο, ότι ένα μεγάλο μέρος της συμβολής του τουρισμού στην περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας

οφείλεται στην ύπαρξη πολλών ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Μάλιστα, η ποιότητα, αλλά και το μέγεθος της τουριστικής δραστηριότητας σε μία περιοχή, επηρεάζονται σημαντικά από την ποιότητα των χώρων και των υπηρεσιών που προσφέρουν τα τοπικά ξενοδοχεία, σε συνδυασμό με την ευρύτερη υπάρχουσα υποδομή, όπως το δίκτυο μεταφορών / συγκοινωνιών, οι υπηρεσίες υγείας, τα κέντρα ψυχαγωγίας, αλλά και το φυσικό περιβάλλον.

Στην Ελλάδα, μέχρι πρότινος, τα ξενοδοχεία κατατάσσονταν μεταξύ έξι διαφορετικών κατηγοριών, με κριτήρια που είχαν σχέση περισσότερο με την κατασκευή τους και λιγότερο με την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Επρόκειτο για τις κατηγορίες Πολυτελείας (Lux), Α' τάξης, Β' τάξης, Γ' τάξης, Δ' τάξης και Ε' τάξης. Ωστόσο, έχει προωθηθεί η διαδικασία αλλαγής της κατάταξης των ξενοδοχείων από «Κατηγορίες» σε «Αστέρια», με σκοπό την καθιέρωση κλίμακας αστεριών από 1 έως 5, σε συνάρτηση όχι μόνο με παράγοντες που έχουν σχέση με την κατασκευή, αλλά και με το επίπεδο και την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών. Καθοριστικές επιπτώσεις αναμένεται να επιφέρουν οι αλλαγές αυτές στην τιμολογιακή πολιτική των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Η τιμολογιακή πολιτική που ακολουθεί ο κάθε επιχειρηματίας καθορίζεται κυρίως, με δεδομένο το μη ουσιαστικό ρόλο που διαδραματίζουν οι πίνακες των ελαχίστων τιμών που εκδίδονται από τον Ε.Ο.Τ. (Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού) σε συνεργασία με το Ξ.Ε.Ε. (Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδος), από τη διαπραγματευτική ικανότητα της εκάστοτε ξενοδοχειακής επιχείρησης, την οικονομική της κατάσταση, τη χώρα προέλευσης της πελατείας της κλπ. (www.grhotels.gr)

2.4 ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ

Σύμφωνα με τα στοιχεία του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου, στις 31/12/2015 λειτούργησαν σε ολόκληρη τη χώρα 9.757 ξενοδοχειακές μονάδες έναντι. Σχετικά με την κατανομή του ξενοδοχειακού δυναμικού της χώρας κατά κατηγορία, τα περισσότερα είναι ξενοδοχεία τριών αστεριών (3*).

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ		5*****	4****	3***	2**	1*
ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ	Μονάδες	10	28	89	181	76
ΚΡΗΤΗΣ	Δωμάτια	962	1.901	2.908	4.046	1.139
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Κλίνες	1.926	3.826	5.653	7.860	2.219

ΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ						
ΑΤΤΙΚΗΣ	Μονάδες	32	99	145	275	113
	Δωμάτια	6.356	7.932	7.143	8.342	2.154
	Κλίνες	12.010	14.814	13.026	15.367	4.062
ΒΟΡΕΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Μονάδες	6	32	126	177	48
	Δωμάτια	784	1.570	4.316	4.284	722
	Κλίνες	1.595	2.862	8.140	8.059	1.394
ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Μονάδες	4	37	91	110	28
	Δωμάτια	1.444	2.009	3.007	2.834	363
	Κλίνες	3.106	3.861	5.696	5.383	769
ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Μονάδες	3	18	65	36	4
	Δωμάτια	61	416	1.682	648	57
	Κλίνες	137	879	3.419	1.258	112
ΗΠΕΙΡΟΥ	Μονάδες	10	75	147	135	30
	Δωμάτια	821	1.343	2.977	2.485	503
	Κλίνες	1.727	2.735	5.854	4.727	979
ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ	Μονάδες	28	109	129	227	78
	Δωμάτια	1.316	3.014	3.801	5.269	1.449
	Κλίνες	2.686	6.010	7.445	10.045	2.830
ΙΟΝΙΩΝ ΝΗΣΩΝ	Μονάδες	26	106	219	504	76
	Δωμάτια	4.063	10.556	14.589	16.867	1.556
	Κλίνες	8.017	20.202	28.049	32.270	3.017
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ	Μονάδες	43	95	264	370	423
	Δωμάτια	7.096	8.798	10.390	9.918	8.736
	Κλίνες	14.534	17.172	20.575	19.164	16.800
ΚΡΗΤΗΣ	Μονάδες	93	237	352	671	205
	Δωμάτια	18.351	24.614	16.252	23.863	5.534
	Κλίνες	37.138	47.714	30.637	42.992	10.201
ΝΟΤΙΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ	Μονάδες	133	353	476	893	221
	Δωμάτια	18.481	33.745	19.645	24.661	3.484
	Κλίνες	38.205	65.747	38.092	46.816	6.788
ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	Μονάδες	21	113	208	240	82
	Δωμάτια	2.896	3.982	6.046	5.870	1.008
	Κλίνες	6.119	7.856	11.744	11.142	1.930
ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	Μονάδες	10	38	125	291	68
	Δωμάτια	666	2.810	3.552	6.928	1.185

	Κλίνες	1.472	5.410	6.751	13.060	2.230
ΣΥΝΟΛΟ	Μονάδες	419	1.340	2.436	4.110	1.452
	Δωμάτια	63.297	102.690	96.308	116.015	27.890
	Κλίνες	128.672	199.088	185.081	218.143	53.331

Πηγή: Ξενοδοχειακό Επιμελητήριο της Ελλάδας

Αναφορικά με τη γεωγραφική κατανομή του συνόλου των ξενοδοχειακών κλινών της χώρας, με βάση τα στοιχεία του 2015 στην περιφέρεια της Κρήτης λειτουργούσαν 168.682 κλίνες (μερίδιο 22,6%) και στο νότιο αιγαίο με 195.648 κλίνες (μερίδιο 25,4%). Όσον αφορά την κατανομή κατά κατηγορία ξενοδοχείου, στο νότιο αιγαίο βρίσκονται οι περισσότερες κλίνες πέντε αστέρων (5*) για το 2015 (μερίδιο 32,2% επί του συνόλου των κλινών 5*) επίσης συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο αριθμό των ξενοδοχειακών κλινών τεσσάρων αστέρων (4*) με μερίδιο 28,4% επί του συνόλου των κλινών της ίδιας κατηγορίας αλλά και στην κατηγορία τριών αστέρων (3*), οι περισσότερες κλίνες βρίσκονται συγκεντρωμένες και πάλι στο νότιο αιγαίο αντιπροσωπεύοντας μερίδιο 18,1% επί του συνόλου των κλινών 3*. (www.grhotels.gr)

2.5 ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΙ ΦΟΡΟΙ

Το τουριστικό προϊόν και οι τουριστικές βιομηχανίες επιβαρύνονται από τους φόρους και τα τέλη. Οι πρώτοι αναφέρονται ως υποχρεωτική εισφορά του τουρίστα ή της τουριστικής βιομηχανίας προς το κράτος χωρίς συγκεκριμένη αντιπαροχή από αυτό, ενώ τα τέλη αποτελούν αναγκαστική εισφορά των παραπάνω φορέων για συγκεκριμένη αντιπαροχή από το κράτος.

Στην πρώτη κατηγορία, δηλαδή των φόρων, περιλαμβάνονται οι φόροι που πληρώνουν οι τουρίστες, π.χ. ΦΠΑ ή οι φόροι επί των κερδών που επιβάλλονται στις τουριστικές επιχειρήσεις. Οι φόροι λοιπόν διακρίνονται σε αυτούς που πληρώνονται απευθείας από τον τουρίστα και φαίνονται στο τιμολόγιο που παίρνει και οι φόροι που επιβάλλονται στην τουριστική βιομηχανία και αποτελούν μέρος του κόστους λειτουργίας τους, αλλά και στο εισόδημα (κέρδη) που πραγματοποιούν.

Στη δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνονται τα τέλη που πληρώνουν οι αεροπορικές εταιρείες για την χρήση των αεροδρομίων και τις υπηρεσίες που τους προσφέρονται σε αυτά, ενώ οι τουρίστες πληρώνουν τέλη εισόδου σε μια χώρα για τις διευκολύνσεις που τους παρέχονται από αυτή. Επιπλέον, οι τουριστικές επιχειρήσεις πληρώνουν διάφορες επιβαρύνσεις (fees) για παροχή άδειας (licenses) και πιστοποιητικών ενός τύπου ή άλλου. Η λογική της επιβολής τέτοιων επιβαρύνσεων δεν είναι ξεκάθαρη, συνήθως δεν είναι υψηλά τα ποσά που πληρώνονται από τις επιχειρήσεις και θεωρούνται συγγενή με τα τέλη. (Καβαλάκη, 2014)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3: Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΣΤΙΣ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Ως ξενοδοχειακή επιχείρηση θεωρείται εκείνη που κατ' επάγγελμα παρέχει κατάλυμα σε πελάτες, προς τους οποίους εκτός από την παραχώρηση των επιπλωμένων δωματίων, αναλαμβάνει και την περιποίηση αυτών ανεξάρτητα από τον τύπο και την μορφή που λειτουργούν, αν είναι η όχι με άδεια λειτουργίας του ΕΟΤ, αν είναι γραμμένη στο ξενοδοχειακό επιμελητήριο η αν οι τιμές υπόκεινται σε έλεγχο. Στην εγκύκλιο 10/87 είχε διευκρινιστεί ότι, για την υπαγωγή στο ΦΠΑ των εσόδων από τα ανωτέρω καταλύματα και ιδιαίτερα αυτών που λειτουργούν χωρίς άδεια ΕΟΤ, θα πρέπει οι παρεχόμενες υπηρεσίες για την εξυπηρέτηση των πελατών τους, να είναι ανάλογες με αυτές των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και μάλιστα τέτοιας έκτασης, ώστε το εισόδημα που αποκτούν από αυτές να χαρακτηρίζεται σαν εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα. (Σταματόπουλος, Κλώννη 2014)

3.1 Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ως ξενοδοχειακή επιχείρηση θεωρείται εκείνη που παρέχει κατάλυμα σε πελάτες, προς τους οποίους εκτός από την παραχώρηση επιπλωμένων δωματίων, αναλαμβάνει και την περιποίηση αυτών, ανεξάρτητα από τον τύπο και την μορφή που λειτουργούν. Στην

κατηγορία των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων περιλαμβάνονται και αυτά που λειτουργούν ως μοτέλ, πανσιόν, πανδοχεία, ξενώνες, υπαίθρια κάμπινγκ, ενοικιαζόμενα επιπλωμένα δωμάτια σε οικίες κ.λπ.

Διευκρινίζεται ότι κομβικό στοιχείο του εισοδήματος που αποκτούν τα καταλύματα αυτά (ιδιαίτερα αυτά που λειτουργούν χωρίς άδεια του Ε.Ο.Τ) ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, είναι η παροχή των παραπάνω υπηρεσιών, οι οποίες θα πρέπει να είναι ανάλογες μ' αυτές των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων. Αν οι ιδιώτες, ιδιοκτήτες οικιών, ενοικιάζουν δωμάτια η οικίες χωρίς να παρέχουν τις απαραίτητες υπηρεσίες του ξενοδόχου, η πράξη αυτή δεν αποτελεί κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα, διότι δε θεωρείται ως εκμετάλλευση επιχείρησης ενοικιαζόμενων δωματίων, αλλά ως εκμίσθωση ακινήτων, φορολογείται όμως ως εισόδημα από κεφάλαιο.

Μεταξύ των κρατών που ανήκουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχει μεγάλη διαφορά στους συντελεστές ΦΠΑ που επιβάλλεται στα ξενοδοχεία με αποτέλεσμα να δημιουργείται χάσμα στην τουριστική αγορά. Έτσι οι χώρες με τις υψηλότερους αριθμούς συντελεστών μειονεκτούν στο μερίδιο τους στην τουριστική αγορά της Ευρώπης αλλά και στις τιμές μεταξύ τουριστικών ταξιδιωτικών πρακτόρων ειδικά όταν πρόκειται να ανήκουν στον ίδιο ξενοδοχειακό όμιλο. Επίσης οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις επιβαρύνονται φορολογικά και από τους δημοσίους φόρους της περιοχής όπου εδρεύουν. (Κορομηλάς 2014)

3.2 ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΗ Φ.Π.Α ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑΣΗ

Σχετικά με τις διατάξεις της παραγράφου 14 του άρθρου 74 του ν.4172/2013 ανεστάλη προσωρινά από, 1/8/2013 μέχρι και 31/12/2013, και στην συνέχεια με τον ν.4305/2014 μέχρι 31/12/2015, η ισχύς των διατάξεων της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 34 του ν.3986/2011, με τις οποίες οι υπηρεσίες εστίασης, υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ από 1/9/2011. Συνεπώς μέχρι την 31/12/2015 παρέχονται οι ακόλουθες διευκρινίσεις:

1. Έννοια υπηρεσιών εστίασης: Σύμφωνα με την παράγραφο εγκύκλιο ΠΟΛ.1170/2011, η εστίαση γενικά υπάγεται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ (23% και 16% για τα νησιά).

Η διάταξη αυτή αφορά και τις υπηρεσίες εστίασης που παρέχονται στις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και τα λοιπά καταλύματα, των οποίων οι υπηρεσίες διαμονής φορολογούνται, από 1.1.2011, με τον υπέρ μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (6%). Με στόχο την αποφυγή ουσιαστικής επιβάρυνσης του ξενοδοχειακού τομέα, ο οποίος συμβάλλει σημαντικά στην ανάπτυξη του τουρισμού, λαμβάνοντας υπόψη και το γεγονός ότι τα τουριστικά πακέτα συμφωνούνται σε χρόνο προγενέστερο της εκτέλεσής τους, στην περίπτωση που οι ξενοδοχειακές επιχειρήσεις παρέχουν υπηρεσίες διαμονής και εστίασης ή άλλες υπηρεσίες έναντι ενιαίας τιμής, υπό την προϋπόθεση ότι ο διαχωρισμός στους επί μέρους συντελεστές δεν είναι εφικτός, γίνεται δεκτό η διάκριση, κατά συντελεστή φόρου, από 1.9.2011, να γίνεται ως εξής:

α. Διαμονή με πρωινό: 5% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ, ως αντιπαροχή που καταβάλλεται για το πρωινό.

β. Διαμονή με ημιδιατροφή: 15% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ, ως αντιπαροχή για το πρωινό και το γεύμα.

γ. Διαμονή με το σύστημα all inclusive (πλήρης διατροφή περιλαμβανομένης της κατανάλωσης ποτών και της παροχής λοιπών υπηρεσιών που περιλαμβάνονται στο πακέτο, όπως τηλεφωνική εξυπηρέτηση, χρήση ομπρελών, αθλητικές υπηρεσίες κ.α.) 30% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ, ως αντιπαροχή που καταβάλλεται για τις υπηρεσίες εστίασης, για τις καταναλώσεις αλκοολούχων ή μη ποτών και για τις λοιπές παροχές που ενδεχομένως περιλαμβάνει το πακέτο.

2. Επισημαίνεται ότι βασική αρχή του συστήματος ΦΠΑ είναι η επιβολή του φόρου επί των αγαθών και υπηρεσιών κατά αντικειμενικό τρόπο, δηλαδή για κάθε αγαθό ή υπηρεσία εφαρμόζεται ο ανάλογος συντελεστής ΦΠΑ ανεξάρτητα από την ιδιότητα του αγοραστή και τη χώρα προέλευσής του.

3. Ακόμα σημειώνεται ότι μία επιχείρηση που εμπορεύεται διαφορετικά είδη αγαθών ή παρέχει διαφορετικά είδη υπηρεσιών και ανεξάρτητα από τον κωδικό δραστηριότητας που αφορά την κύρια δραστηριότητά της, υποχρεούται να εφαρμόζει τον κατά περίπτωση συντελεστή ΦΠΑ ο οποίος ισχύει για κάθε συγκεκριμένο αγαθό ή κάθε συγκεκριμένη υπηρεσία. Π.χ. (α) επιχείρηση που εκμεταλλεύεται παντοπωλείο και ταβέρνα, για τα τυποποιημένα είδη διατροφής του παντοπωλείου εφαρμόζει το μειωμένο συντελεστή, ενώ για την ταβέρνα εφαρμόζει τον κανονικό συντελεστή, (β) σούπερ μάρκετ που

διατηρεί και τμήμα παράδοσης έτοιμων γευμάτων, για τα προϊόντα του σούπερ μάρκετ εφαρμόζει τον ανάλογο συντελεστή (μειωμένο 13% για τα τυποποιημένα είδη διατροφής) και τον κανονικό συντελεστή (23%) για την παράδοση έτοιμων γευμάτων.

4. Ειδικότερα διευκρινίζεται ότι, όπως αναλυτικά αναφέρεται στην εγκύκλιο ΠΟΛ 1189/13, τα τυποποιημένα είδη διατροφής συνεχίζουν να υπάγονται στο μειωμένο συντελεστή (13%), παρότι είναι έτοιμα για άμεση κατανάλωση. Τυποποιημένα θεωρούνται τα είδη διατροφής, τα οποία παρασκευάζονται για ευρεία κατανάλωση και διατίθενται προς πώληση συσκευασμένα ή είναι εμπορεύσιμα σε μεγάλες συσκευασίες ή ποσότητες και πωλούνται χύμα ή κομμένα σε μικρότερες ποσότητες. Η περίπτωση αυτή αφορά τα προϊόντα που παρουσιάζονται στα σημεία πώλησης συσκευασμένα, όπως κονσέρβες, αλλαντικά, αλίπαστα, γιαούρτια, έτοιμες σαλάτες, (ταραμοσαλάτα, τυροσαλάτα, ρώσικη, κλπ.), καθώς και είδη διατροφής που παρουσιάζονται σε μεγάλες συσκευασίες ή μεγάλες ποσότητες και διατίθενται χύμα ή κομμένα σε μικρότερες ποσότητες, όπως αλλαντικά, αλίπαστα, τυριά, ελιές, τουρσί και λοιπά παρόμοια. Σημειώνεται ότι η τοποθέτηση σάντουιτς σε πλαστική ή άλλη συσκευασία δεν καθιστά τα αγαθά αυτά τυποποιημένα, κατά συνέπεια υπάγονται στον κανονικό συντελεστή ΦΠΑ. Είναι αυτονόητο ότι στο μειωμένο συντελεστή (13%) συνεχίζουν να υπάγονται τα μη παρασκευασμένα είδη διατροφής (ζυμαρικά, όσπρια, λαχανικά, φρούτα, κρέατα, ψάρια, και λοιπά είδη διατροφής, φρέσκα ή κατεψυγμένα), καθώς και τα παρασκευασμένα είδη διατροφής που διατίθενται κατεψυγμένα ανεξάρτητα από τον κωδικό δραστηριότητας της επιχείρησης.

5. Η παράδοση ψωμιού συνεχίζει να υπάγεται στο μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ (13%). Στον ίδιο συντελεστή συνεχίζουν να υπάγονται και τα απλά αρτοσκευάσματα, όπως παξιμάδια, κριτσίνια, φρυγανιές, κουλούρια, κρουασάν, μπισκότα, κέικ και βουτήματα ζαχαροπλαστικής.

6. Τονίζεται ότι το φυσικό ή τεχνητό μεταλλικό νερό, μη αεριούχο, εξακολουθεί να υπάγεται στο μειωμένο συντελεστή (13%)

7. Επισημαίνεται τέλος ότι ο εφαρμοζόμενος συντελεστής ΦΠΑ δεν εξαρτάται από τη λιανική ή χονδρική παράδοση των αγαθών.

8. Για θέματα που δεν αντιμετωπίζονται με την παρούσα εγκύκλιο, ισχύουν τα αναφερόμενα στην εγκύκλιό μας ΠΟΛ 1189/2013.

9. Σύνθετες ξενοδοχειακές υπηρεσίες: Με την εγκύκλιο ΠΟΛ 1189/29.7.2013 ορίζονται τα ακόλουθα:

Στην περίπτωση ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και δεδομένου ότι η υπηρεσία διαμονής εντός των επιχειρήσεων αυτών υπάγεται στον υπέρ μειωμένο συντελεστή (6,5%), όταν παρέχονται περισσότερες υπηρεσίες έναντι ενιαίας τιμής, υπό την προϋπόθεση ότι ο διαχωρισμός στους επιμέρους συντελεστές δεν είναι εφικτός γίνεται δεκτό η διάκριση μεταξύ των διαφορετικών συντελεστών να γίνεται ως εξής:

α). Διαμονή με ημιδιατροφή: 15% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον μειωμένο συντελεστή (13%) ως αντιπαροχή για το πρωινό και το γεύμα.

β). Διαμονή με πλήρη διατροφή (full bord): 25% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον μειωμένο συντελεστή (13%) ως αντιπαροχή για το πρωινό και το γεύμα.

γ). Διαμονή με σύστημα all inclusive:

-65% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον μειωμένο συντελεστή (13%) ως αντιπαροχή που καταβάλλεται για την διαμονή.

-25% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον μειωμένο συντελεστή (13%) ως αντιπαροχή που καταβάλλεται για τις υπηρεσίες εστίασης.

-10% της ενιαίας τιμής υπάγεται στον μειωμένο συντελεστή (13%) ως αντιπαροχή που καταβάλλεται για τις καταναλώσεις αλκοολούχων η μη ποτών και τις λοιπές παροχές του πακέτου. (Σταματόπουλος, Κλώννη 2014)

3.3 Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.)

Με τις διατάξεις του ν. 4223/2013 εισάγεται ένας Ενιαίος φόρος ιδιοκτησίας ακινήτων (Εν.φ.ι.α) που στοχεύει στην φορολόγηση όλων των ακινήτων που βρίσκονται στην Ελληνική Επικράτεια με κριτήρια την έκταση και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε ακινήτου. Ο ΕΝ.Φ.Ι.Α αποτελεί το άθροισμα του κύριου φόρου ει των ακινήτων και του συμπληρωματικού φόρου επί τις συνολικής αξίας των δικαιωμάτων των ακινήτων, ο οποίος για τα φυσικά πρόσωπα επιβαρύνει μόνο την ακίνητη περιουσία άνω των 300.000 ευρώ. Τα δικαιώματα επί των οποίων επιβάλλεται ο ΕΝ.Φ.Ι.Α ετησίως είναι αυτά που

υπάρχουν την 1^η Ιανουαρίου του έτους φορολογίας, ανεξάρτητα από μεταβολές που τυχόν επέρχονται κατά την διάρκεια του έτους αυτού και ανεξάρτητα από την μεταγραφή του τίτλου κτήσης. (www.e-forologia.gr)

3.3.1 ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΦΟΡΟΥ

Ο κύριος φόρος κτίσματος υπολογίζεται με βάση συντελεστές που καθορίζονται από την γεωγραφική θέση (τιμή ζώνης), την επιφάνεια, την χρήση των χώρων κύριων η βοηθητικών, την παλαιότητα, τον όροφο και την ειδικότητα η όχι του κτιρίου.

Ο κύριος φόρος γηπέδου εντός σχεδίου υπολογίζεται με βάση συντελεστές οι οποίοι καθορίζονται από την επιφάνεια και την φορολογητέα αξία του η οποία προσδιορίζεται με βάση τον συντελεστή οικοπέδου, τον συντελεστή αξιοποίησης, τον αριθμό των προσόψεων του, καθώς και από το αν υπάρχει σε αυτό κτίσμα.

Ο κύριος φόρος γηπέδου εκτός σχεδίου υπολογίζεται με βάση συντελεστές οι οποίοι καθορίζονται από την ελάχιστη Αρχική Βασική Αξία της Δημοτικής Ενότητας στην οποία ανήκει το γήπεδο.

Για κάθε νομικό πρόσωπο η νομική οντότητα, ο συμπληρωματικός ΕΝ.Φ.Ι.Α επιβάλλεται και υπολογίζεται σε ποσοστό 5% επί της συνολικής αξίας των προαναφερόμενων δικαιωμάτων επί των ακινήτων.

Τα ξενοδοχεία θεωρούνται ειδικά κτίρια σύμφωνα με τον Ενιαίο Φόρο Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α) ο οποίος από 1/1/2014 αντικατέστησε το Ε.Ε.Τ.Α (χαράτσι). Ο υπολογισμός του κύριου φόρου για τα κτίσματα των ξενοδοχείων, εξαρτάται από την γεωγραφική θέση, την επιφάνεια, τη χρήση και την καθορίζει ο βασικός φόρος ανά τ.μ. που αντιστοιχεί σε κάθε κτίσμα ανάλογα με την τιμή ζώνης σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Τιμή Ζώνης (€/μ2)	Φόρος ζώνης (Φ.Ζ)	Βασικός Φόρος (Β.Φ.) (€/μ2)
0-500	1	2

501-750	2	2,80
751-1000	3	2,90
1001-1500	4	3,70
1501-2000	5	4,50
2001-2500	6	6,00
1501-3000	7	7,60
3001-3500	8	9,20
3501-4000	9	9,50
4001-4500	10	11,10
4501-5000	11	11,30
5001+	12	13,00

Κτίσματα εντός ή εκτός σχεδίου πόλης ή οικισμού για τα οποία δεν έχει καθοριστεί τιμή ζώνης, καθώς και τα ειδικά κτίρια (ξενοδοχεία κλπ) εντάσσονται στην κατώτερη τιμή ζώνης της Δημοτικής Ενότητας στην οποία βρίσκονται.

Αν δεν έχουν καθοριστεί τιμές ζώνης στην Δημοτική Ενότητα εντάσσονται στην κατώτερη τιμή ζώνης του οικείου Δήμου και εάν δεν έχουν καθοριστεί τιμές ζώνης στο Δήμο εντάσσονται στην κατώτερη τιμή ζώνης της οικείας Περιφερειακής Ενότητας. Εκτός του βασικού φόρου που καθορίζεται βάσει του παραπάνω πίνακα ο κύριος φόρος για τα κτίσματα υπολογίζεται βάσει κάποιων συντελεστών οι οποίοι είναι:

α) Συντελεστής Παλαιότητας Κτίσματος (Σ.Π.Κ.), σύμφωνα με τον πίνακα που ακολουθεί:

Παλαιότητα	Συντελεστής Παλαιότητας Κτίσματος (Σ.Π.Κ.)
26 έτη και άνω	1,00
20 έως και 25 έτη	1,05
15 έως και 19 έτη	1,10

10 έως και 14 έτη	1,15
5 έως και 9 έτη	1,20
Μέχρι και 4 έτη	1,25

Για τα κτίρια που ανεγέρθηκαν προ του 1930 εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας 0,8, ενώ για τα κτίρια με παλαιότητα άνω των εκατό (100) ετών εφαρμόζεται συντελεστής παλαιότητας 0,60.

β) Συντελεστής Απομείωσης Επιφάνειας (Σ.Α.Ε.) κτίσματος, προκειμένου για κύριους χώρους ειδικών κτιρίων (και ξενοδοχείων), ο οποίος εφαρμόζεται ανά κλιμάκιο επιφάνειας στο οποίο αντιστοιχεί, σύμφωνα με τον πίνακα που ακολουθεί:

Κλιμάκιο Επιφάνειας (μ2)	Συντελεστής Απομείωσης Επιφάνειας (Σ.Α.Ε.)
0-500	1,00
500,01 – 1.500	0,80
1.500,01 – 3.000	0,75
3.000,01 – 5.000	0,65
5.000,01 – 10.000	0,55
10.000,01 – 25.000	0,45
25.000,01 – 50.000	0,35
50.000,01 και άνω	0,25

Παράδειγμα υπολογισμού φόρου σε μια ξενοδοχειακή επιχείρηση

(α) Κύριος φόρος * 25% = XX

(β) Συμπληρωματικός φόρος * 5% = XX

Σύνολο οφειλομένου φόρου XX

(γ) Προκαταβολή φόρου τρέχουσας χρήσης * 55% = XX

Άθροισμα XX

(δ) Τέλη χαρτοσήμου 3% επί ακαθαρίστου

εισοδήματος * 5% = XX

(ε) Εισφορά υπέρ Ο.Γ.Α. στα τέλη χαρτοσήμου * 20% = XX

Συνολικό ποσό οφειλής X

Πηγή (www.logistis-forotexnis.gr)

3.4 ΔΙΑΘΕΣΗ ΚΕΡΔΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

3.4.1 ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΚΕΡΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

Η πραγματοποίηση κερδών είναι ο βασικός στόχος των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων και γενικά των επιχειρήσεων, καθώς και η διανομή αυτών στους ιδρυτές, στους υπάλληλους, στους μετόχους, στα μέλη του Δ.Σ για την συμβολή τους στην πραγματοποίηση αυτών. Τα κέρδη όμως της κάθε εταιρείας εκτός από το να διανέμονται ένα μέρος αυτών παραμένει στην εταιρεία ως απόθεμα (αποθεματοποίηση των κερδών).

3.4.2 ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΚΕΡΔΩΝ-ΜΕΡΙΣΜΑΤΩΝ

Τα συνολικά κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που αποκτούν όλα τα νομικά πρόσωπα φορολογούνται είκοσι εννέα τοις εκατό (29% παράγραφος 1 του άρθρου 58 του Ν. 1159/2015). Τα φορολογηθέντα καθαρά κέρδη της επιχείρησης με συντελεστή 29%, τα οποία διανέμονται στους μετόχους ως μερίσμα, έχουν, επιπροσθέτως, παρακράτηση φόρου 10%. Η παρακράτηση του φόρου αυτού (10%) εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση του δικαιούχου του μερίσματος (ΠΟΛ Ν. 1032/2015). Ο φόρος που παρακρατείται κατά τα άνω αποδίδεται το αργότερο μέχρι το τέλος του δεύτερου μήνα από την ημερομηνία καταβολής της υποκείμενης σε παρακράτηση πληρωμής (ΠΟΛ Ν. 1032/2015). Οι αμοιβές που καταβάλλονται στα μέλη του Δ.Σ. για υπηρεσίες παρεχόμενες απ' αυτά στην εταιρεία «βάσει ειδικής σχέσεως μισθώσεως εργασίας αποτελούν εισόδημα από μισθωτή εργασία και, συνεπώς, έχουν παρακράτηση φόρου εισοδήματος και οι αμοιβές αυτές εκπίπτουν από τα ακαθάριστα έσοδα της εταιρείας, όπως και οι δαπάνες μισθοδοσίας. Όλες οι αμοιβές που παρέχονται στα μέλη του Δ. Συμβουλίου και βαρύνουν την εταιρεία (πλην αυτών, δηλαδή, που προέρχονται

από διανομή κερδών της εταιρείας), ανεξάρτητα αν τα πρόσωπα που τις λαμβάνουν είναι ασφαλισμένα στο Ι.Κ.Α. ή όχι, έχουν παρακράτηση φόρου σύμφωνα με την κλίμακα φορολογίας μισθωτών του άρθρου 15 § 1 του Ν. 4172/2013 και φορολογούνται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία κατά τα άρθρα 15, 16 και 60 του ίδιου νόμου (βλ. και απόφαση Υπ. Οικονομικών ΠΟΛ. 1104/9.4.2014). Οι αμοιβές μελών Δ.Σ. που προκύπτουν από διανομή κερδών της Α.Ε. αποτελούν μέρισμα και έχουν παρακράτηση φόρου με συντελεστή δέκα τοις εκατό (10%). Με την παρακράτηση του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση για τις συγκεκριμένες αμοιβές των φυσικών προσώπων – μελών του Δ.Σ. που τις λαμβάνουν. (Κόκκοτας - Astbooks 2015)

3.5 ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Ο όρος «μερίσματα» σημαίνει το εισόδημα που προκύπτει από μετοχές, ιδρυτικούς τίτλους, ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από οφειλές (χρέη), καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, στα οποία περιλαμβάνονται τα μερίδια, οι μερίδες συμπεριλαμβανομένων των προμερισμάτων και μαθηματικών αποθεματικών, οι συμμετοχές σε κέρδη προσωπικών επιχειρήσεων, οι διανομές των κερδών από κάθε είδους νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, καθώς και κάθε άλλο συναφές διανεμόμενο ποσό. στην έννοια του μερίσματος εμπίπτει, μεταξύ άλλων, κάθε διανομή κερδών, ημεδαπής ή αλλοδαπής προέλευσης, που προέρχεται από εισηγμένες και μη μετοχές, από ιδρυτικούς τίτλους, από εταιρικά μερίδια ΕΠΕ ή από συμμετοχή σε προσωπικές εταιρείες, κοινοπραξίες και λοιπές νομικές οντότητες, τα προμερίσματα που διανέμουν οι ανώνυμες εταιρείες σύμφωνα με τις διατάξεις του κ.ν.2190/1920, οι προσωρινές απολήψεις κερδών των εταίρων, οι τόκοι προνομιούχων μετοχών, οι υπέρ αποδόσεις επενδύσεων μαθηματικών αποθεμάτων των ασφαλιστικών εταιρειών, οι διανομές κερδών των καταπιστευμάτων και των έξω χωριών εταιρειών, καθώς και οι αμοιβές που καταβάλλονται με οποιαδήποτε μορφή στα μέλη ΔΣ, διαχειριστές και εργατοϋπαλληλικό προσωπικό από τα κέρδη του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας (σχετ. το αριθμ. πρωτ. Δ12Α 1046040 ΕΞ 2014/14.3.2014).

3.5.1 ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Ειδικά για τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες που τηρούν απλογραφικά βιβλία, στην αιτιολογική έκθεση του ν.4223/2013 και συγκεκριμένα του άρθρου 23 αυτού, με το οποίο προστέθηκε παράγραφος 4 στο άρθρο 47 του ν.4172/2013, αναφέρεται ότι «για τα πιο πάνω πρόσωπα εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 21 έως 28 του Κεφαλαίου Γ' του ν.4172/2013 που αφορούν στα φυσικά πρόσωπα και επομένως, μεταξύ άλλων, προκύπτει ότι σε περίπτωση διανομής κερδών από τους εν λόγω υπόχρεους δεν εφαρμόζεται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του ν.4172/2013».

Εξάλλου, με τις διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 58 ορίζεται, ότι τα κέρδη που αποκτούν οι υπόχρεοι που αναγράφονται σε αυτό το εδάφιο, σε περίπτωση τήρησης απλογραφικών βιβλίων, φορολογούνται με την κλίμακα της παραγράφου 1 του άρθρου 29 (φυσικών προσώπων). Κατά συνέπεια, σε περίπτωση απόληψης κερδών από τα ανωτέρω πρόσωπα που τηρούν απλογραφικά βιβλία, δεν ενεργείται παρακράτηση φόρου, καθόσον τα κέρδη αυτά φορολογούνται μόνο στο όνομα του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας.

3.5.2 ΔΙΑΝΟΜΗ ΚΕΡΔΩΝ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 ορίζεται, ότι τα μερίσματα που αποκτώνται από φυσικά πρόσωπα φορολογούνται με συντελεστή 10% και με τις διατάξεις του άρθρου 61 και της περ. α' των παρ. 1 των άρθρων 62 και 64 του ν.4172/2013, ορίζεται, μεταξύ άλλων, ότι στα μερίσματα που καταβάλλουν νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή 10%.

Σε περίπτωση που έχουν ήδη λάβει χώρα προσωρινές απολήψεις κερδών μέχρι την έκδοση της παρούσας, χωρίς να έχει παρακρατηθεί φόρος, γίνεται δεκτό ότι οι υπόχρεοι μπορούν να προβούν στην απόδοση του οφειλόμενου παρακρατούμενου φόρου έως τις 31.03.2015 χωρίς κυρώσεις. Η παρακράτηση φόρου επί των μερισμάτων εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση σε περίπτωση που αυτός που λαμβάνει την ως άνω πληρωμή, η οποία υπόκειται σε παρακράτηση φόρου, είναι ημεδαπό φυσικό πρόσωπο ή φυσικό ή

νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα (παρ. 2 άρθρου 36 και παραγ. 3 άρθρου 64 ν.4172/2013). Στα ως άνω νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες που δεν διατηρούν μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα εμπίπτουν και τα νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που δεν ασκούν δραστηριότητα στην Ελλάδα μέσω γραφείου, παραρτήματος, κ.λπ.

Επίσης, επισημαίνεται ότι στα κέρδη που εξάγει μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα αλλοδαπής εταιρείας προς το κεντρικό της στην αλλοδαπή δεν διενεργείται παρακράτηση φόρου 10%, καθόσον το υποκατάστημα, το οποίο στερείται νομικής προσωπικότητας, δεν αποτελεί ίδιο νομικό πρόσωπο αλλά ταυτίζεται με το κεντρικό του και ως εκ τούτου δεν νοείται διανομή κερδών στο ίδιο νομικό πρόσωπο.

3.5.3 ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ ΣΤΟ ΕΙΣΟΔΗΜΑ ΑΠΟ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ

Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 40 του ν. 4172/2013 ορίζεται, ότι τα μερίσματα που αποκτώνται από φυσικά πρόσωπα φορολογούνται με συντελεστή 10% και με τις διατάξεις του άρθρου 61 του ν. 4172/2013 ορίζεται ότι στα μερίσματα που καταβάλουν νομικά πρόσωπα που έχουν την φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα, ενεργείται παρακράτηση φόρου με συντελεστή 10%. Η παρακράτηση φόρου ειδικά για τις προσωπικές εταιρείες και τις νομικές οντότητες που τηρούν διπλογραφικά βιβλία και τις οποίες ενεργούν προσωρινές απολήψεις κερδών, η παρακράτηση φόρου ενεργείται κατά το χρόνο που λαμβάνει χώρα η απόληψη.

3.5.4 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΜΕΛΗ Δ.Σ. ΑΝΩΝΥΜΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 12 του ν.4172/2013 ορίζεται, ότι για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε., εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες ως διευθυντής ή μέλος του Δ.Σ εταιρίας ή κάθε άλλου νομικού προσώπου.

2. Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι ο μισθός μέλους Δ.Σ. ο οποίος προκύπτει είτε με αμοιβή που προβλέπεται από το καταστατικό θεωρείται εισόδημα από μισθωτή εργασία και φορολογείται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου. 15 του ν. 4172/2013.

3. Επίσης με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 60 ν. 4172/2013 το μηνιαίο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με βάση την κλίμακα της παρ. 1 του άρθρου 15 και 16 μετά από προηγούμενη αναγωγή σε ετήσιο. Ο φόρος που παρακρατείται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μειώνεται κατά ποσοστό 1,5% κατά την παρακράτηση του.

4. Η αμοιβή μελών του Δ.Σ. που προκύπτει από κέρδη ανώνυμης εταιρίας αποτελεί μέρισμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 36 του ν. 4172/2013, και υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σε συντελεστή 10% με βάση τις διατάξεις των άρθρων 62 και 64 του ίδιου νόμου. Με την παρακράτηση φόρου εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση, για τη συγκεκριμένη αμοιβή, των φυσικών προσώπων μελών του Δ.Σ.

3.5.5 ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΑΜΟΙΒΩΝ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΕΤΑΙΡΟΙ ΕΠΕ, ΟΕ & ΕΕ

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 12 του ν. 4172/2013 ορίζεται, ότι για τους σκοπούς του Κ.Φ.Ε. εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο παρέχει υπηρεσίες ως διευθυντής η μέλος του Δ.Σ. εταιρίας η άλλου νομικού προσώπου.

2. ΟΙ ΕΠΕ έχουν μελή και διαχειριστές οι οποίοι είτε είναι και οι ίδιοι μέλη της εταιρείας είτε όχι παρέχουν υπηρεσίες, όπως διαχείριση εταιρικών υποθέσεων και εκπροσώπηση της εταιρείας απέναντι σε τρίτους, όπως και οι διευθυντές η μέλη ΔΣ της εταιρείας. Ομοίως, οι ΟΕ και ΕΕ έχουν εκπροσώπους και εταίρους που παρέχουν παρόμοιες υπηρεσίες.

3. Κατόπιν γίνεται δεκτό ότι οι αμοιβές μελών ΕΠΕ και εταίρων ΟΕ και ΕΕ για τις υπηρεσίες που παρέχουν με βάση την ιδιότητα τους αυτή εξομοιώνονται με τις αμοιβές διευθυντών η μελών Δ.Σ. εταιρίας. Αυτές χαρακτηρίζονται ως εισόδημα από μισθωτή εργασία και φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 15 του ν.4172/2013. Αντίθετα οι αμοιβές που λαμβάνουν οι ασκούντες ατομική επιχειρηματική

δραστηριότητα για υπηρεσίες τους από νομικό πρόσωπο στο οποίο είναι μέλη ΔΣ η διαχειριστές θεωρούνται εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα και φορολογούνται σύμφωνα με το άρθρο 29 του ίδιου νόμου.

4. Επίσης με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 60 ν. 4172/2013 το μηνιαίο εισόδημα από μισθωτή εργασία και συντάξεις, υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με βάση την κλίμακα της παρ. 1 του άρθρου 15 και 16 μετά από προηγούμενη αναγωγή σε ετήσιο. Ο φόρος που παρακρατείται σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων μειώνεται κατά ποσοστό 1,5% κατά την παρακράτηση του. (Κόκκοτας - Astbooks 2015)

3.6 ΤΑΚΤΙΚΟ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ

Αποθεματικό είναι το αδιανέμητο καθαρό κέρδος σύμφωνα με το οποίο επέρχεται η αύξηση των εσόδων της επιχείρησης.

Σύμφωνα με τους διατάξεις του άρθρου 45 του ν. 2190/1920, καθαρά κέρδη της εταιρείας είναι αυτά που προκύπτουν μετά την αφαίρεση εκ των πραγματοποιηθέντων ακαθάριστων κερδών παντός εξόδου, πάσης ζημιάς και άλλου εταιρικού βάρους. Κατά συνέπεια, ο σχηματισμός του τακτικού αποθεματικού γίνεται με την εφαρμογή ποσοστού 5% επί των καθαρών κερδών που απομένουν από την αφαίρεση του φόρου εισοδήματος.

3.6.1 ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΥ – ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ

Τα καθαρά κέρδη δηλαδή το πιστωτικό υπόλοιπο του λογαριασμού 88.99 <κέρδη της διάθεση> για να προέρθουν πρέπει:

α) Να μειωθεί με το χρεωστικό υπόλοιπο των λογαριασμών 42.01 <υπόλοιπο ζημιών χρήσης> και 42.02 <υπόλοιπο ζημιών χρήσεων>.

β) Να μειωθεί με το χρεωστικό υπόλοιπο του λογαριασμού 42.04 <διαφορές φορολογικού έλεγχου προηγούμενων χρήσεων> ή να αυξηθεί με το πιστωτικό υπόλοιπο αυτού.

Γ) Να μειωθεί με το φόρο εισοδήματος των φορολογητέων κερδών και με τους λοιπούς μη ενσωματωμένους στο λειτουργικό κόστος φόρους (εταιρικά βάρη). (Κορομηλάς 2013)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4: ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ

4.1 ΕΜΜΕΣΟΙ ΦΟΡΟΙ ΠΟΥ ΕΠΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ

Στα ξενοδοχεία, εκτός από τον ΦΠΑ που επιβάλλεται στην τιμή του δωματίου και στο επισιτιστικό τμήμα επιβάλλονται και οι παρακάτω φόροι – τέλη.

4.1.1 Δημοτικός Φόρος

Ο δημοτικός φόρος αντικατέστησε το τέλος διαμονής των παρεπιδημούντων και επιβάλλεται από τους ΟΤΑ (Ν.2130/1993). Ο συντελεστής του φόρου είναι 2% και επιβάλλεται σε όλα τα έσοδα του ξενοδοχείου (ενώ το τέλος διανομής των παρεπιδημούντων επιβάλετε μόνο στα έσοδα από τα επισιτιστικά τμήματα του ξενοδοχείου). Τα έσοδα από αυτή την πηγή ανήλθαν σε 14,6 δισ. δρχ. το 1996 και 16,4 δισ. δρχ. το 1997. Στην περιοχή της Δωδεκανήσου επιβάλλεται από τους ΟΤΑ πρόσθετος φόρος με συντελεστή 6%.

4.1.2 Τέλος Χρήσης Αιγιαλού

Το τέλος αυτό επιβάλλεται από τους ΟΤΑ και υπολογίζεται με βάση την κατώτατη τιμή δωματίου που προσδιορίζει ο ΕΟΤ και τον αριθμό των κλινών (ν.1900/1900). Δηλαδή επιβάλλεται στο γινόμενο που βγαίνει από τον πολλαπλασιασμό του ενός τετάρτου της κατώτατης τιμής επί τον αριθμό των κλινών. Το τέλος αυτό δεν έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα αφού τα ξενοδοχεία φροντίζουν για την καθαριότητα των ακτών που βρίσκονται μπροστά τους. Το κόστος του τέλους ανέρχεται σε 1 – 2 εκατ. δρχ. ανά ξενοδοχείο το χρόνο, ανάλογα με τον αριθμό των κλινών που έχει. Το τέλος αυτό πληρώνεται σχεδόν από το σύνολο των ξενοδοχείων που έχουν μπροστά τους αιγιαλό.

Εξαίρεση αποτελεί ένας πολύ μικρός αριθμός ξενοδοχείων , των οποίων ο αιγιαλός έχει χαρακτηριστεί ως Δημόσιο Τουριστικό Κτίριο και έχει εκχωρηθεί στον ΕΟΤ , τα οποία καλούνται να καταβάλλουν μίσθωμα στον ΕΟΤ, περίπου δεκαπλάσιο αυτού που πληρώνουν τα άλλα ξενοδοχεία.

4.1.3 Τέλος επί των Ακαθάριστων Εσόδων Κέντρων Διασκέδασης, Εστιατορίων, κλπ.

Το τέλος αυτό επεβλήθη με το νόμο 2307/1995. Ο συντελεστής του τέλους ορίζεται στο 5% για όλα τα υπόχρεα καταστήματα και επιχειρήσεις κατά τις διατάξεις του νόμου. Ειδικά για τα υποκείμενα στο τέλος καταστήματα, που λειτουργούν μέσα σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις κάθε λειτουργικής μορφής και κατηγορίας, το τέλος ορίζεται σε 2% από 1/1/1993.

4.1.4 Δυνητικά Τέλη

Με βάση το νόμο 1828/89, άρθρο 25, παρ. 14, το δημοτικό ή κοινοτικό συμβούλιο μπορεί να επιβάλλει τέλη για υπηρεσίες ή τοπικά έργα της περιοχής τους, που συμβάλλουν στη βελτίωση της ποιότητας ζωής, στην ανάπτυξη της περιοχής και στην καλλίτερη εξυπηρέτηση των πολιτών. Τα τέλη αυτά έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα. Το ύψος των τελών, οι υπόχρεοι στην καταβολή τους και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια ορίζονται με την ίδια απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου.

4.1.5 Τέλη Καθαριότητας και Κοινόχρηστου Φωτισμού Πόλεως

Το δημοτικό συμβούλιο κάθε πόλης με απόφασή του κάθε χρόνο ορίζει τα δημοτικά τέλη καθαριότητας και φωτισμού ανάλογα με τα τετραγωνικά μέτρα. Διαφορετικό είναι το ύψος του τέλους ανά τετραγωνικό μέτρο για τα καταστήματα από αυτό που ισχύει για τις κατοικίες. Στην περίπτωση των ξενοδοχείων τα τ.μ που αντιστοιχούν στα εστιατόρια , bar , reception , και λοιπά επισιτιστικά τμήματα επιβαρύνονται με το τέλος που αντιστοιχεί

στα καταστήματα, ενώ τα δωμάτια επιβαρύνονται με το τέλος που επιβάλλεται στις κατοικίες. Εκδίδονται δώδεκα λογαριασμοί τον χρόνο και υπολογίζεται ότι το φορολογικό βάρος από αυτή την αιτία για ένα ξενοδοχείο 200 δωματίων ανέρχεται σε 2 – 2,5 εκατ. το χρόνο. (Κόκκοτας – Astbooks 2015)

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην εργασία μας επισημαίνουμε τα κυριότερα στοιχεία της φορολογίας των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων στην Ελλάδα. Με όσα αναφέραμε παραπάνω καταλήξαμε στο ότι οι συνεχείς μεταβολές στην φορολογία και οι υπέρμετρες φορολογικές επιβαρύνσεις καθιστούν αδύνατη την ομαλή λειτουργία των τουριστικών επιχειρήσεων με καταστροφικές συνέπειες τόσο στην βιωσιμότητα τους, αλλά και στην οικονομία και την απασχόληση. Στην Ελλάδα τα ξενοδοχεία έχουν τα υψηλότερα τέλη, την υψηλότερη τιμή ΦΠΑ και τα μικρότερα δυνητικά κέρδη προ φόρων τόκων και αποσβέσεων. Η υπερφορολόγηση οδηγεί τις επιχειρήσεις να λειτουργούν για να εισφέρουν στο κράτος και όχι να αμείβουν τους εργαζομένους και τους επιχειρηματίες με αποτέλεσμα να υπάρχουν αρνητικές επιπτώσεις στον τομέα εργασίας και του επιχειρείν.

Ο τρόπος υπολογισμού του ΕΝΦΙΑ των ξενοδοχείων θα έχει καταστροφικές συνέπειες στην βιωσιμότητα των ξενοδοχειακών επιχειρήσεων λόγο το ότι παρέχουν τις υπηρεσίες τους μέσω των εγκαταστάσεων τους με λειτουργικές προδιαγραφές που συνιστούν το ξενοδοχειακό προϊόν με αποτέλεσμα όταν φορολογείται το ξενοδοχειακό ακίνητο να επιβαρύνεται το κόστος παραγωγής.

Η πλειονότητα των ξενοδοχείων, είναι σε αξιόλογες τοποθεσίες η στα κέντρα πόλεων. Οι υψηλές αντικειμενικές αξίες που ισχύουν όμως σε αυτές τις περιοχές συνεπάγονται υψηλή φορολογική επιβάρυνση για τα ξενοδοχεία, με αποτέλεσμα την δυσκολία τις επιχείρησης να ανταποκριθεί και να παρέχει τις υπηρεσίες της.

Η συνολική έκταση των κτιρίων των ξενοδοχείων καθορίζεται με βάση την κατηγορία και την δυναμικότητα του ξενοδοχείου, ώστε να περιλαμβάνει όλο το εύρος των εγκαταστάσεων και υπηρεσιών που παρέχει στους πελάτες όμως αυτό δεν προσθέτει

επιπλέον εισόδημα για την επιχείρηση, απλώς την κάνει πιο ανταγωνιστική ενισχύοντας την βιωσιμότητα της.

Στην σημερινή εποχή ακόμα εν καιρό οικονομικής κρίσης ο τουρισμός κατατάσσεται σε υψηλή κλίμακα ανάπτυξης με ποσοστό 18% του ΑΕΠ της χώρας, απασχολώντας το 16% του συνόλου εργαζομένων ειδικά την θερινή περίοδο. Η ζήτηση του τουρισμού επηρεάζεται ανάλογα με τις μεταβολές της τιμής του. Το τουριστικό προϊόν προσφέρεται από ένα μεγάλο αριθμό μεσαίων και μικρών επιχειρήσεων το οποίο επηρεάζει την λειτουργία τους λόγω περιορισμού των κερδών τους.

Προτείνεται άμεσα η προσαρμογή της φορολογικής πολιτικής, η οποία να χαρακτηρίζεται από αποτελεσματικότητα, κοινωνική δικαιοσύνη και ισότητα, απλότητα και να προσανατολίζεται στην υψηλή ζήτηση.

Με βάση τις παραπάνω αναφορές προτείνονται τα εξής μέτρα

- Μείωση συντελεστή ΦΠΑ σε τουριστικές υπηρεσίες όπως, ταξιδιωτικά γραφεία, ενοικίαση αυτοκινήτων κ.α. καθώς και του δημοτικού φόρου που επιβάλλεται σε αυτά για να αποφθεχθεί ο άνισος ανταγωνισμός μεταξύ επιχειρήσεων του κλάδου.
- Κατάργηση φορολογίας για δευτερεύουσες δραστηριότητες τουριστικών επιχειρήσεων όπως πώληση τηλεκαρτών, εφημερίδων στον χώρο των ξενοδοχείων.
- Δημιουργία νέων θέσεων εργασίας που θα συμβάλουν στην μείωση της ανεργίας αλλά και στην αύξηση παραγωγής τουριστικού προϊόντος.
- Θεωρείται απαραίτητο να ληφθούν μέτρα για τη «σωτηρία» του τουρισμού και την τόνωση της αγοράς. Σίγουρα, πρωταρχική ενέργεια που θα βοηθούσε σημαντικά είναι να δοθεί έμφαση στην διαφήμιση σχεδιάζοντας μια ουσιαστική στρατηγική μάρκετινγκ και μια επικοινωνιακή πολιτική.

Ο τουρισμός πρέπει να εντάσσεται στο ευνοϊκό φορολογικό καθεστώς, γιατί η αύξηση της τουριστικής δραστηριότητας έχει θετικές επιδράσεις στην εθνική οικονομία.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Καβαλάκης Γ. (2014), <<Κωδικοποίηση Φορολογίας Εισοδήματος Φυσικών & Νομικών Προσώπων – Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας>> Εκδόσεις Αρναούτη 2014.

Κόκκοτας Τ. - Ομάδα ASTbooks Γ' Έκδοση (2015), <<Πρακτικός Οδηγός για τις Τουριστικές Επιχειρήσεις>> Εκδόσεις Κιοσογλου Δ. - Σταγακη Ε. Ο.Ε Αθήνα 2015.

Κορομηλάς Γ.Α. (2013), <<Φορολογικές Σημειώσεις>> Εκδόσεις Αθήνα 2013.

Σταματόπουλος Δ. - Καραβοκύρης Α. (2014), <<Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος, Ανάλυση και Ερμηνεία>> Πρώτη έκδοση Αθήνα 2014.

Σταματόπουλος Δ. - Κλώννη Α. (2014), <<Φ.Π.Α Κώδικας Φόρου Προστιθέμενης Αξίας>> Εκδόσεις Αθήνα 2014.

Τσουρουφλής Α. - Φορτσάκης Θ. - Πέτρου Κ. - Πανταζόπουλος Π. (2012), <<Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας>> Εκδόσεις Αθήνα 2012.

Δικτυογραφία - Ιστοσελίδες

<http://www.logistis-forotexnis.gr/>, (ημερομηνία πρόσβασης 02/09/2016 ώρα 20:06)

<http://www.grhotels.gr/EN/Pages/default.aspx>, (ημερομηνία πρόσβασης
15/05/2016 ώρα 18:50)

http://www.gsis.gr/gsis/info/gsis_site/Services/epixeiriseis.html, (ημερομηνία
πρόσβασης 07/10/2016 ώρα 21:10)

<http://www.greekhotel.gr/>, (ημερομηνία πρόσβασης 02/05/2016 ώρα 17:26)

<https://www.e-forologia.gr/>, (ημερομηνία πρόσβασης 02/09/2016 ώρα 22:12)